

Veronika Víšková

Veřejnost i vědecké výzkumy se neustále přou v otázce výchovy dětí homosexuálními páry. Zastánci adopcí těmito páry např. tvrdí, že je vždy lepší vyrůstat v milující homosexuální rodině, nežli v dětském domově, nebo poukazují na skutečnost, že dítě vychovávané v takové rodině může být v dospělosti tolerantnější vůči minoritám. Odpůrci naopak zdůrazňují, že homosexuální páry nemohou dítěti poskytnout mužský i ženský vzor chování, nebo dokonce tvrdí, že výchovou v takové rodině může být ovlivněna sexuální orientace dítěte.

Otázka tedy zní –

Měly by být homosexuálním párům umožněny adopce dětí?

Miroslav Molzer

O tom, jestli homosexuálním partnerům poskytnout možnost vychovávat děti, panuje ve společnosti rozdílné mínění. Na jedné straně je názor, že dítě, jež vyrostne v homosexuální rodině, dostává pouze vzor jednoho pohlaví. Proti tomu stojí argument o přebírání výchovné role dítěte školou a masmédií, kde se jak mužský, tak ženský vzor objevuje.

Jsou tedy tyto páry schopny zajistit přípravu svých dětí pro následný partnerský život porovnatelnou s přípravou jakou získají děti z heterosexuálních rodin?

Jana Gerhartová

Jak se kvalitativně liší výchova dítěte, je-li vychovááno v úplné, neúplné rodině či v partnerském svazku homosexuálního páru?

S uvolněním postojů k rozvodu (téměř polovina českých manželství dnes končí rozvodem) je stále více dětí vychovááno v neúplných rodinách. v současnosti se mírní i postoje k soužití homosexuálních párů, které také mohou toužit po potomcích.

Šárka Stosková

Jak ovlivní absence mateřské lásky v prvních etapách života dítěte pozdější utváření já jedince a jeho začlenění do společnosti?

Pro každé dítě, jelikož je v prvních chvílích života ještě velice zranitelné, je důležitý vřelý cit, který působí na adekvátní vývoj vlastního já dítěte. Díky uspokojení citové potřeby je dítě schopno se psychicky rozvinout v harmonického jedince. Je tak tedy otevřena cesta k pozitivnímu začlenění do sociální struktury konvenčních vztahů, utváření sebevědomí a schopnosti vlastní seberealizace.

Marek Dostál

Je to už pěkná řádka let zpátky, byl jsem ještě dítě (základní) školou povinné, když byla moje maminka na jakémsi poznávacím výletu v Londýně organizovaném jejím pracovištěm. Účastníci/ice tohoto zájezdu bydleli odděleně po jednom či dvou lidech rozhození v normálních domech obývaných britskými rodinami. Maminka byla doslova šokována tím, jak jsou tamní děti drzé, nekriticky sebevědomé, líné a nepořádné, postrádající jakoukoliv úctu k autoritám. Nebyl to názor pouze její, ale i většiny kolegů/yň, a stejný názor většinou sdílejí i moji známí, kteří např. jako au-pair v Británii pracovali.

V poslední době se mi ale zdá, že se snahou, dnes už i u nás tolik populární, vychovávat děti sebevědomé, tolik odlišné od posledních generací „poslušných, z davu nevyčnávajících dětiček“, rapidně přibývá případů, kdy je v dětech sebevědomí posilováno přílišně, a i u nás tak přibývá dětí znajících pouze svá práva a své, mnohdy domnělé či zveličené, přednosti, ale neznajících své základní povinnosti, zásady slušného chování a nepřipouštějící si jakýkoliv neúspěch, zvláště pak takový způsobený vlastní nedokonalostí.

Moje klíčová otázka tak tedy zní – **Jak vychovávat děti tzv. zdravě sebevědomé?**

Jana Bardeševská

Jaké jsou povinnosti dětí k rodičům v dnešní rodině?

Dnešní rodina byla státem a jeho systémem sociálních a zdravotních zařízení zbavena mnoha svých funkcí a povinností. Mezi jednu z nich patří péče o své rodiče. Tento úkol bývá přesunut na domovy důchodců, i pokud by potřebnou pomoc byla schopna zajistit rodina. Ta často nadále využívá finanční i jiné podpory rodičů, ale nepečuje o ně, pro některé je obtížné trávit s nimi čas. Rodina ztrácí nejen svou pečovatelskou funkci, ale i citovou (někteří staří lidé tráví konec života opuštěni rodinou, sami).

Monika Juchelková

Rodina je považována za morfostatickou instituci, i přes změny ve společnosti drží rodina statický tvar a je oporou. Nabízí ochranu a podporu svým členům. Moje otázka směřuje k problematice péče o seniory.

Do jaké míry je rodina ochotna podporovat své členy a jsou ochotni obětovat se při pomoci, považujeme mezigenerační vztahy za významné? Lze ještě hovořit o rodině jako zdroji pomoci a podpory pro seniory, nebo je to další z rolí která se přesunula na bedra státu?

Rodina je považována za morfostatickou instituci, i přes změny ve společnosti drží rodina statický tvar a je oporou. Nabízí ochranu a podporu svým členům. Moje otázka směřuje k problematice péče o seniory

Petra Malichová

Je možné, že v budoucnosti budou existovat rodiny sestávající pouze z rodičů a jejich potomků bez kontaktů na ostatní příbuzné?

Naše společnost se přeměnila z tradiční na moderní, popř. postmoderní. Stala se více individualizovanou. To samé platí i o rodině – z široké, vícegenerační rodiny se stala rodina nukleární, individualizovaná. Mezigenerační vztahy slábnou. Bude tento vývoj pokračovat dále?

Martina Pelcová

Zaručuje rodinná pospolitost kvalitnější životní zázemí jejím příslušníkům?

Předpokládejme, že rodinná pospolitost znamená četné scházení příbuzenstva nejen v rámci nukleární rodiny. Vycházejme ze subjektivních pocitů spokojenosti, bezpečí, jistoty a štěstí dotazovaných, které budou hodnotit na škále 1 až 10.

Martina Burdíková

Z jakého důvodu klesá význam a důležitost instituce manželství?

V současné době roste počet neseďaných soužití, kdy spolu jedinci žijí, mají potomky a o svatbě ani do budoucna neuvažují. Například i v rozhovorech se známými osobnostmi se často objevují názory, že svatba šťastný vztah nezaručí, ke spokojenému soužití není potřeba apod.. Občas se tedy setkáme s tvrzením, že manželství je pro náš život vlastně nevýznamné.

Iva Kalčíková

Měly by se k základnímu rozlišení rodiny na nukleární a vícegenerační přidat ještě další kategorie?

Ačkoli v našem kulturním prostředí převládá představa rodiny s rodiči a dětmi (popř. prarodiči), stále více lidí formuje rodinu pouze coby svazek pouze dvou jedinců, ať sezdaných či nesezdaných, kteří zůstávají z určitého důvodu bezdětnými. Vzhledem k relativní obvyklosti takového (a různorodých jiných typů) soužití, by možná zasloužilo vlastní rozlišení coby typ moderního rodinného uspořádání, je-li tedy možné takovéto soužití definovat jako rodinu.

Nikola Klementová

Při sledování soudobých jevů variability lidského snubního a reprodukčního chování, co vlastně označuj v dnešní době pojem rodina?

Základní charakteristiky tradiční, moderní a postmoderní rodiny se značně liší, zůstává však základní definice rodiny, jako domácnosti konstituované manželským párem s dětmi, stále stejná? *Této definici odpovídá v Evropě už jen asi čtvrtina ze všech domácností a z textů publikovaných v sociologii rodiny nepojednává o klasické nukleární rodině snad ani ta jedna třetina.* (Možný 2009: 25)

Martina Hromádková

Vzhledem k pozdně moderním důrazům na individualizaci a seberealizaci se dostává do pozadí sebeobětování na úkor svých aspirací a tužeb ve prospěch založení plnohodnotné rodinné jednotky. Vztah dvou lidí opačného pohlaví proto doznává změn, neboť jeho hlavní, ba ani důležitou funkcí, již není harmonizace soužití dvou lidí, kteří chystají vhodnou půdu na zplození potomků.

Je současný partnerský vztah dvou lidí cílem sám o sobě, anebo stále slouží jako prostředek pro utváření rodinných hodnot?

Tomanová Jolana

Existuje v dnešní společnosti trend, který čím dál více odlišuje postmoderní typ rodiny natolik od rodiny tradiční, že v budoucnu zmizí veškeré jejich společné znaky?

Stále více pozorujeme proměnu rodiny k více liberální, s mnoha odlišnými podobami i funkcemi, které nabývají na významu, oproti tradičnímu typu rodiny, což způsobuje odlišnost i její role ve společnosti než byla dříve. Hlavními funkcemi již není legitimizace reprodukce a pohlavního aktu a znaky dnešních rodin jsou od tradiční rodiny velmi diferencované. Přesto její základní kostra, to co nazýváme rodinou, jako rodič a dítě například, stále ještě přetrvává, i přes velké změny ve společnosti.

Urbánková Monika

Je rodina stále základem státu?

Mnohdy se nezdá, že je rodina chráněna a opečovávána tak, jak se sluší na základní stavební jednotku. Politika státu není příliš postavena na rodinách. Otázkou také je, co vůbec za rodinu považujeme, zda se rodina skládá stále z otce, matky (manželů) a dítěte/děti. V naší populaci roste počet jedinců, kteří žijí sami v jedné domácnosti, roste počet těch, kteří spolu kohabitují a neuzavírají manželství a snižuje se počet narozených dětí.

I pokud si na klíčovou otázku dnes odpovíme ano, budeme moci, s nynějšími daty a prognózami, takto odpovědět i zítra?

Alžběta Steinerová

Má rodina dnes stejný význam jako v minulosti, nebo je to jen přežitek či formální instituce? Je vůbec rodina ještě tak důležitá a potřebná?

Rodina byla vždy považována za nenahraditelnou základní jednotku společnosti. V poslední době se však zdá, že již není tak důležitá, neboť ji mohou zastoupit jiné instituce.

Radka Skalická

Jaké změny čekají rodinu do budoucna? Jaký dopad budou mít tyto případné změny na děti, které v rámci těchto nových rodin budou vyrůstat a skrze ně si utvářet vztah ke světu kolem sebe? Instituce manželství je oslabená, sezdaných párů ubývá, roste rozvodovost a přibývá dětí narozených mimo manželství. Toto vše a jiné sehraje jistě klíčovou roli pro budoucí uspořádání rodiny. Jaká bude?